

LBRIS | We know books
Clarissa Damian

ARCANA FĂRĂ NUME

Îndreptar de taro-numerologie

Brașov, 2022

Cuprins:

Introducere.....	6
“Călătorul” (Rabindranath Tagore).....	10
“Nosce te ipsum et nosces universum et deos”.....	11
Întrebarea greșită.....	22
Iubirea de oameni.....	29
“Precum în cer așa și pe Pământ”.....	32
Convingeri limitative.....	40
Călătoria sufletului.....	48
Pericolul inteligenței artificiale.....	60
De acum putem începe călătoria.....	77
Primele nouă arcanе - Cunoașterea lumii.....	83
Arcana I - Magicianul - Ziua nașterii 1/23.....	84
Arcana II - Marea Preoteasă - Ziua nașterii 2/24.....	93
Arcana III - Împărăteasa - Ziua nașterii 3/25.....	104
Arcana IV - Împăratul - Ziua nașterii 4/26.....	114
Arcana V - Marele Preot - Ziua Nașterii 5/27.....	124
Arcana VI - Alegerea - Ziua nașterii 6/28.....	134
Arcana VII - Carul Triumfal - Ziua nașterii 7/29.....	145
Arcana VIII - Puterea - Ziua nașterii 8/30.....	156
Arcana IX - Ermitul - Ziua nașterii 9/31.....	167
Ghizii dintre lumi.....	178
Arcana X - Roata Norocului - Ziua nașterii 10.....	181
Arcana XI – Justiția – Ziua nașterii 11.....	191
Arcana XII - Spânzuratul - Ziua nașterii 12.....	200
Arcana XIII - Arcana fără nume - Ziua nașterii 13.....	209
Ultimele nouă arcanе - Înălțarea sau Alunecarea.....	220

Arcana XIV - Temperanța - Ziua nașterii 14.....	221
Arcana XV - Diavolul - Ziua nașterii 15.....	229
Arcana XVI - Turnul - Ziua nașterii 16.....	238
Arcana XVII - Steaua - Ziua nașterii 17.....	247
Arcana XVIII - Luna - Ziua nașterii 18.....	255
Arcana XIX - Soarele - Ziua nașterii 19.....	264
Arcana XX - Judecata - Ziua nașterii 20.....	272
Arcana XXI - Lumea - Ziua nașterii 21.....	280
Arcana XXII - Nebunul/Matul - Ziua nașterii 22.....	288
Mesajul lunii de naștere și implicațiile karmice.....	297
Luna nașterii Ianuarie.....	298
Luna nașterii Februarie.....	301
Luna nașterii Martie.....	304
Luna nașterii Aprilie.....	306
Luna nașterii Mai.....	309
Luna nașterii Iunie.....	311
Luna nașterii Iulie.....	314
Luna nașterii August.....	316
Luna nașterii Septembrie.....	319
Luna nașterii Octombrie.....	321
Luna nașterii Noiembrie.....	323
Luna nașterii Decembrie.....	325
În loc de încheiere.....	327
Bibliografie.....	328
Cuprins.....	329

Aici poți să scrii tot ceea ce ai descoperit despre

IBDIS | We know

Călătorul – Rabindranath Tagore

„Timpul călătoriei mele este lung;
calea pe care o am de străbătut este fără sfârșit.
Am ieșit pe aripile primei raze de lumină
și mi-am urmat drumul prin singurătățile lumilor,
lăsând urma mea pe atâtea stele.
Calea cea mai lungă mă aproprie cel mai mult de tine și
modularea cea mai întortocheată este tocmai cea care
duce la perfecta simplitate a acordului.
Călătorul trebuie să bată la toate porțile înainte de a
ajunge la a sa. Trebuie să rătăcim prin toate lumile din
afară pentru a ajunge în sfârșit la templul cel mai
lăuntric.
Lăsat-am ochii să rătăcească departe , înainte de a-i
închide și de a spune: Tu ești aici.
Această întrebare, această așteptare, se topește în
lacrimile a o mie de fluvii și cufundă lumea sub valul
acestei certitudini: Eu sunt!”

Nosce te ipsum et nosces Universum

et Deos!

„Cunoaște-te pe tine însuși și vei cunoaște Universul și Zeii!”

„Dacă vrei să învingi lumea toată, învinge-te pe tine însuși” (Dostoievski, în Demonii)

Pe frontispiciul templului lui Apollo din Delphi, care găzduia celebrul Oracol reprezentat prin preoteasa Phytia, stătea scris în greacă „Gnothi seauton!” (în latină, “nosce te ipsum”). La origini, se spune că era un mesaj de avertizare pentru muritorii de rând, pentru a se smeri în fața zeilor, tradus prin „cunoaște-ți măsura”. Se spune că Phytia, în transă, comunica direct cu zeii și le oferea răspunsuri oamenilor veniți la templu pentru a-și cunoaște viitorul.

Poate cea mai cunoscută poveste în acest sens este descrisă de Sofocle în „Oedip rege”. Laios, tatăl lui Oedip, regele Thebei, se duse la Delphi într-o bună zi ca să afle dacă soția lui, regina, va avea un copil, un băiat, și ce se va întâmpla cu el. Oracolul i-a confirmat că într-adevăr va avea un fiu care va crește să fie rege, dar că îl va omorî pe el, tatăl, se va căsători cu propria mamă și va aduce dezastru Thebei și lui însuși. Tulburat de cele aflate, Laios decide să împiedice cu orice preț această profecie,

astfel încât atunci când s-a născut fiul său, Oedip, îl abandonează pe muntele Citeron. Copilul a fost găsit de un păstor de la curtea regelui Polibos din Corint, care l-a dus la palatul regal, a fost adoptat de rege, care l-a numit fiul său, fără ca vreodată să îi spună adevărul. Când a devenit adult, Oedip a consultat la rândul său oracolul din Delphi. Destinul lui Oedip era să-șiucidă tatăl și să comită un incest cu mama sa. Convins că tatăl său era Polibos, Oedip s-a hotărât să nu se întoarcă la Corint, dar, pe când se îndepărta de Delphi, s-a întâlnit întâmplător cu Laios, adevăratul său tată, și, în urma unei încăierări, l-a omorât, fără să bănuiască cine era. Astfel, fără știrea lui, s-a adevărit prima parte a profeției.

În aceeași perioadă, Sfinxul teroriza Teba, omorând pe toți aceia care nu știau răspunsul la ghicitoarea lui. Dat fiind faptul că oamenii erau în impas, se luase hotărârea ca cel care va ști răspunsul și îi va scăpa de Sfinx va primi chiar mâna reginei. Este clar ce s-a întâmplat, nu? Evident Oedip a fost acela și astfel a ajuns implicat într-o căsătorie cu propria mamă, fără să realizeze că tocmai împlinise întru totul profeția.

Inspirat de această relatare, Sigmund Freud pune bazele unui concept devenit punct central în psihanaliză, denumit „complexul Oedip”.

Ce poate face răspunsul unui oracol, așa-i? Să fie oare „programare predictivă”, clarviziune, să fie oare asta certitudinea fără echivoc care confirmă fatalitatea destinului și expresia „ce ți-e scris, în frunte ți-e pus”?

Ulterior, începând cu Socrate, Platon, până la Blaise Pascal sau Descartes, fraza cunoaște-te pe tine însuși a început să fie privită și analizată dintr-o cu totul altă perspectivă și interpretată ca un adevărat cod pentru a avea acces la dezlegarea tuturor misterelor Creației. Psihologul elvețian Carl Gustav Jung spunea că „ceea ce omul nu vrea să cunoască despre sine, sfârșește prin a se transforma în destin”. Dar se pare că regele Laios și Oedip au pățit-o tocmai din cauza a ceea ce au cunoscut despre ei.

Care să fie atunci adevărul? Vorba lui Eminescu: “Cel văzut clar de un gânsac sau cel abia întrevăzut ca printr-o negură de Kant?”

Granița dintre a ști cine ești și a ți se spune cine ești este foarte fină, însă diferențele sunt uriașe.

Potențialele pentru propria realitate sunt infinite în fața noastră. Cineva îți prezintă unul și mintea ta îl urzește deja, îl descrie în cele mai mici amănunte.

Creierul nostru are în medie aproximativ o sută de miliarde de neuroni interconectați, fiecare neuron mediu având la rândul lui zece mii de sinapse, care îl leagă cu alți neuroni. Dat fiind numărul de sinapse, numărul posibil de tipare de descărcare a impulsurilor (potențialul creierului pentru diverse stări de activare) a fost calculat ca fiind de ordinul 10 la puterea un milion! Acest număr depășește cu mult capacitatea noastră de a experimenta într-o viață chiar și un mic procent din aceste tipare de descărcare a impulsurilor.

Complexitatea creierului ne dă un număr potențial infinit de alternative pentru felul în care mintea noastră va folosi acele tipare de activitate pentru a se crea pe ea însăși. Dacă încremenim într-un tipar sau altul, ne limităm propriul potențial, după cum spune profesorul în psihiatrie, Daniel Siegel.

Cele mai vechi texte sacre indiene, Vedele, Upanishadele, Bhagavad Gita, după care se inspiră întreaga filosofie actuală a lumii, caută să ne explice.

Cuvântul Veda provine din rădăcina "Vid" – care înseamnă "a ști".

Cine suntem noi ca sine? Cine sau ce este sinele?

Adi Shankara, unul din cei mai mari sfinți, filosofi și reformatori ai Hinduismului, reprezentant al Vedantei (importantă ramură a filosofiei hinduse) spune: „Conștiința se vede pe sine de la sine, dar nimeni nu vede Conștiința. Ea luminează mintea, dar mintea nu o poate lumina”.

Ce este acea conștiință care luminează mintea?

În Geneză găsim scris: „Domnul Dumnezeu a făcut pe om din țărâna pământului, i-a suflat în nări suflare de viață, și omul s-a făcut astfel un suflet viu”.

În Mundaka Upanishad:

“Fiecare poartă în el însuși o scânteie din Divin și țelul suprem în viață este reunirea acelei scânteii cu Sursa din care a venit. Scopul vieții, deci, este actualizarea de sine - de a deveni complet conștient și de a intra în legătură cu sinele superior, astfel încât

IBDIS | We know books
omul să poată trăi cât mai aproape posibil în conformitate cu Ordinea Eternă al Universului și, după moarte, să se întoarcă acasă, pentru a completa unirea cu Brahman.

Fiecare individ se află pe pământ pentru un scop specific, o datorie (dharma), pe care trebuie să o ducă la îndeplinire, utilizând acțiunile corecte (karma) pentru a se autorealiza, a se desăvârși”.

Căile însă, sunt la libera alegere a omului însuși, deoarece stelele predispun, dar omul dispune.

Vedanta – în traducere literară „sfârșitul Vedelor” este o importantă ramură a filosofiei hinduse.

Brahman – „*Ce este acela prin care și care dacă este cunoscut, orice altceva devine cunoscut? Este acel ceva ce nu poate fi văzut, nici atins, care nu aparține de absolut nimic, nu are nici ochi, nici urechi, nici mâini, nici picioare, eternul, omniprezentul, infinitesimal, ceea ce este nepieritor, ceea ce înțelepții consideră sursa tuturor ființelor.*”

În momentul în care ajungi să îți cunoști sinele, adevărata natură, scânteia din divin și să te manifesti cu toate atributele acesteia, atunci nu vei mai căuta răspunsuri, întrucât nu va mai exista întrebare care să fie pusă.

De la a avea, a face, omul ajunge să trăiască în a fi și a se manifesta. Cum facem să redescoperim această adevărată natură, care pare să fie o utopie, o vagă amintire dintr-un vis întâmplat mult prea demult? „*Prin*

urmărirea continuă a Satya (adevărului), Tapas (perseverență) și Samyajñāna (cunoaștere corectă) se ajunge la Atman (Sinele, Sufletul)” ne spun Upanishadele.

Care este adevărul într-o lume guvernată de maya (iluzie)? Ei bine, lumea în care noi trăim nu este o iluzie. Este la fel de reală precum lumina unei lumânări care niciodată nu are umbră. Iluzorie, însă? da. Ce o face să fie iluzorie? Infinitatea de realități care coexistă simultan, dar care însă nu se neagă niciodată una pe cealaltă. Cine creează aceste realități? Percepțiile noastre, ale tuturor. Dacă doar un singur observator ar exista pe Pământ, această lume ar fi supusă unei unice realități. Nu există situație, obiect, realitate, fără un observator direct al ei.

Adevărul, în esență, este o constantă. Singura constantă în univers este însuși creatorul său, Principiul Creator Suprem.

Iisus spunea: „Eu sunt Calea, Adevărul și Viața”, tocmai pentru că se identifica pe el însuși ca parte din Creator.

Oare care este oglinda prin care mă pot privi prin ochii lui Dumnezeu?

Dacă Principiul Creator Suprem a pus bazele Creației, iar eu am atributele sale, înseamnă că la rândul meu sunt un creator. Al propriei mele realități, deoarece „precum în cer, așa și pe Pământ”. Prin urmare, sunt creatorul vieții mele. Mă recunosc? Îmi permit să fiu? Sau prefer să îmi cedez energia, puterea, altora pe care îi

Clarissa Damian – Arcana fără nume

consider a fi „responsabili”, doar pentru că mă agăț de neputință? “Tot ce ne aparține vine la noi dacă creăm capacitatea de a primi.” (Rabindranath Tagore)

„Noli foras ire, in teipsum reddi; in interioare homine habitat veritas” („Nu ieși în afară, intră în tine însuși; în omul interior locuiește adevărul”) (Sf. Augustin).

Prin intermediul practicilor, combinate cu meditația, un om trebuie să-și cunoască Sinele.

Atman - Brahman nu este perceput, afirmă Upanishadele, nici prin ochi, nici prin vorbire, nici prin alte simțuri.

Este cunoscut de cei a căror natură a devenit purificată de lumina senină a cunoașterii, care meditează la ea, care locuiește în ea.

Când gândurile sunt pure, Sinele apare. Această stare a omului este starea Bhuti (putere interioară, prosperitate și fericire).

Ce înseamnă gânduri pure? Gânduri conștiente, neinfluențate de stimuli externi, îndreptate voit spre a observa, a crea, a contempla, nu spre a judeca, a eticheta, a distruge.

În cea de-a doua secțiune a celui de-al treilea Mundaka Upanishad găsim: „manifestarea sufletului nu poate fi realizată de cei cărora le lipsește puterea interioară, nici de cei nepăsători sau lipsiți de atenție, nici de cunoașterea empiricului. Sufletul își dezvăluie propriul adevăr ”.

Hai să facem un exercițiu. Oricine, indiferent de sistemul de credințe, poate rezona cu ideea unui Principiu Creator Suprem. Mitologiile diverselor popoare certifică faptul că actul creației este realizat printr-o exercitare a puterii Divine, atât în credința monoteistă, cât și în cea politeistă. În esență, pare a fi acea putere capabilă să transforme haosul în ordine. Oare nu asta se întâmplă și în noi înșine, când avem puterea de a domoli haosul mental și emoțional? Obținem claritate.

„Să fie lumină! Și s-a făcut lumină.“

Unii îi spun simplu Dumnezeu, alții iubirea absolută, inteligența supremă, Universul, Natura Mamă etc. Tu, cum îi spui? Gândește-te o secundă și răspunde la această întrebare. Acum întreabă-te ce atribute are pentru tine Principiul Creator Suprem? Ce face concret? Cum se manifestă? Pentru că exact cu aceste lucruri se identifică adevăratul tău eu. Luând naștere din același principiu, „după chipul și asemănarea Lui”, suntem parte din Creator, dar și din Creație. Drept urmare, suntem creatori ai propriei noastre realități. Ești astfel? Te manifesti astfel?

Ai acele atribute cu care l-ai înzestrat pe Creator în accepțiunea ta?

Dacă tu crezi că în primul rând, cum este firesc, divinul creează, exact asta este necesar să faci. Să crezi. Ce?

Oare Creatorul se întreabă? În natură nici un loc

gol nu rămâne neocupat. Dacă nimic nu se dezvoltă într-un loc, acel loc se distruge și altceva apare.

Ce reprezintă crearea propriei realități? Viața noastră în ansamblul ei, cu tot ce există în ea. Nu îți place? Recreează. Nimic nu stă în loc în această lume. Dacă tu te vei opri, lumea nu se va opri. Peste creația ta, pusă aparent pe pauză, se va crea altceva. Și de aici întrebarea pe care mulți am auzit-o: „când s-a întâmplat asta? Cum am ajuns aici?”

Creația continuă înseamnă evoluție. Vrei evoluție în viața ta? Primul pas: creează! Îți mai aduci aminte cum erai în copilărie? Cum te manifestai? Nimic nu părea imposibil. În realitatea ta se putea orice. Un copil nu stă locului. Jocul său înseamnă creație. La baza creației stă entuziasmul și imaginația. Entuziasmul este combustibilul care alimentează imaginația pentru a se produce creația. Un copil are curajul de a se manifesta, neștiind ce înseamnă curaj. O face prin câmpul inimii, nu din minte. Din această cauză, de cele mai multe ori, argumentele adulților nu sunt relevante pentru copii.

Creierul copilului și capacitatea de analiză nu sunt complete până în jurul vârstei de șapte ani. Până la vârsta de doi ani, creierul funcționează la nivelurile de joasă frecvență, acest interval de activitate electromagnetică însemnând undele Delta. Chiar în stare de veghe copiii se regăsesc în această bandă, deoarece sursa funcționării lor este în primul rând subconștientul. În această perioadă, informația pătrunde în creier fără